

Problem przezwyciężania kryzysu twórczości plastycznej dzieci i młodzieży

U młodzieży w wieku gimnazjalnym, czyli po 12 roku życia, następuje kryzys twórczości plastycznej. Dziecko zaczyna zauważać niedoskonałości swego rysunku z natury i trudności te są często powodem zaniechania działalności plastycznej. Właśnie w tym czasie bardzo ważne jest przekonanie młodego człowieka, że plastyka może być nadal wspaniałym środkiem ekspresji.

Od wielu lat najpierw w nowotomyskiej Szkole Podstawowej nr 3 a obecnie w Gimnazjum działa Klub Plastyków. Do klubu przychodzą dzieci zróżnicowane pod względem uzdolnień, z środowisk wiejskich i miejskich, w tym dzieci niepełnosprawne, z zaburzeniami ruchowymi. Tworzą bez kompleksów, a jest to efekt nasilenia ćwiczeń niedających bezpośrednich rozwiązań realistycznych. Bardzo pomocne jest także poznawanie nowych, atrakcyjnych technik malarskich, graficznych. Wspaniale sprawdzają także techniki rzeźbiarskie. Przygotowywanie odlewów gipsowych twarzy i dłoni było wspaniałym ćwiczeniem dokumentującym zastaną rzeczywistość, a jednocześnie wzbogaciło warsztat młodych twórców i pozwoliło na wykonanie bardzo ciekawych prac z wyobraźni w technice narzutu. Masa solna jest wdzięcznym surowcem do wykonywania prac. Wykonaliśmy z niej abstrakcyjne ornamenty. Temat anioła w sztuce posłużył nam jako inspiracja do stworzenia całego cyklu prac z przedstawieniem aniołów, rajszych drzew i muzykantów. Ta działalność miała także ważny aspekt wychowawczy, ponieważ wszystkie jej wytwory zostały przeznaczone na aukcję, a uzyskane pieniądze – przekazane na cele charytatywne.

Z technik malarskich i graficznych wspaniale sprawdzają się te, które dają łatwość techniczną tworzenia i prawie natychmiastowy efekt, np. monotypia i dekalkomania. Setki odbitek, zabawa plamą barwną pozwoliły na uzewnętrznienie się nastrojów, podkreślenie osobowości, poprawienie samooceny młodzieży. Nie bez znaczenia były również wykonane w grupie abstrakcyjne kompozycje geometryczne. Ich walory dekoracyjne pozwoliły twórcom z powodzeniem przejść do takich technik, jak: tempera, gwasz, collage, węgiel, pastele, drzeworyt, papier mâché i inne.

Dzięki bardzo bogatemu warsztatowi plastycznemu członkowie klubu wielokrotnie podejmowali się w konkursach plastycznych, co owocowało nagrodami. Ale ważniejsze jest chyba, że udaje im się z pasją operować językiem sztuki i za jej pośrednictwem opowiadać o sobie i świecie.

Ewa-Maria Piątas

Wystawa maj 2001r.

Wystawa maj 2001r.

Praca z cyklu: *Anioły*

Bibliografia:

Stefan Kościelecki: *Współczesna koncepcja wychowania plastycznego*.
Warszawa 1975, PWN.

Stanisław Popek: *Twórczość artystyczna w wychowaniu dzieci i młodzieży*.
Warszawa 1985, WSiP.